

Разказът на малкото мишче.

(Приказка отъ В. А. Жуковски).

I.

Глукаво малко мишче бѣхъ азъ и още нищо не знаехъ. И много ми се искаше да си подамъ муцунката изъ подъ пода, но майка ми, царица Парашкевица и грозния дрътъ плѣхъ Гризанъ строго ми запрѣтѣ-ваха да излизамъ навънъ.

Но азъ не ги слушахъ винаги и често поглеждахъ прѣзъ дупчицата.

Веднажъ понадникнахъ повече — и гледамъ : широкъ дворъ, постланъ съ камъни ; слънцето топличко грѣеше и блѣстѣше по прозорцитѣ на голѣмата кѣща ; птички прѣхвъркваха и пѣха. Никога не бѣхъ виждалъ този хубавъ бѣлъ свѣтъ ! Очитѣ ми свѣтнаха отъ радостъ ! Искаше ми се да изкоча чакъ вънъ на двора, но не смѣяхъ. Дълго гледахъ азъ отъ вратата на нашата миша кѣщурка, и ето що видѣхъ : на другия край на двора стоеше едно красиво звѣрче съ сиво кожухче, розово носле, зелени очички и космати ушенца. Тихичко си сѣдеше то и гледаше все слѣдъ птичкитѣ, а дългата му опашка като змийче се въртѣше. Ето, то почна и да се мие съ меката си лапичка. Облѣ се сърдцето ми съ радостъ и вече се рѣшихъ да излѣза и да се запозная съ това мило и хубаво звѣрче, но изведнажъ нѣщо страшно зашумѣ около мене : огледахъ се и прѣмрѣхъ ! Нѣкакво страшно чудовище идеше право къмъ мене : широко се крачеше и горделиво подигаше чернитѣ си крака, а по тѣхъ имаше и кривинокте, и остри шпори. На грозната му шия висѣха дълги коси. Подъ кривия му носъ се клатѣше нѣкаква червена торба. И червена шапка съ назжбени